

РЕШЕНИЕ

№ 1895

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **11170** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.220 от Закона за митниците вр. чл.145 и сл. АПК и е образувано по жалба на В. Инвест енд Т. Л., дружество, установено в Л., Великобритания, представлявано от директора Ф. Л. чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Д. срещу отказ за издаване на разпореждане за освобождаване на задържана стока, обективиран в Писмо рег. № 32-313962/ 27.10.2020г. на сд заместник главен директор на Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ – Агенция „Митници“.

Въведени са оплаквания за незаконосъобразност на отказа като постановен без да са обсъдени всички наведени от дружеството възражения срещу задържането. Според жалбоподателя органът не е съобразил, че към 17.12.2019г. В. Инвест енд Т. Л. е лицензиант с действаща търговска марка рег. № 90953 В. Р., регистрирана по националния ред, която не е била заличена. Навежда се и пропуск да бъде обсъдена приложимостта на Регламент /ЕС/ № 608/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12.06.2013г. относно защита на правата върху интелектуална собственост, осъществявана от митническите органи и за отмяна на Регламент /ЕС/ № 1383/2003 на Съвета в хипотезата на противоречие с акт с по-висок ранг в йерархията на актовете на Европейския съюз, каквито са Х. и ЕКПЧОС.

Жалбата съдържа подробно изложение на фактите, въз основа на които В. Инвест енд Т. Л. се легитимира като собственик на стоката, задържана от митническите органи с Разписки за задържане №№ 0102606/ 17.12.2019г. и 0102608/ 17.12.2019г. на отдел МРР С. морска в ГД „МРР“ при ЦМУ. Напомня се йерархията на актовете,

съставляващи правната рамка на ЕС: договорите на ЕС, Х.; външните договори и конвенции, сключени от ЕС, каквато е ЕКПЧОС; регламенти, директиви и т.н. и се изтъква, че Регламент /ЕС/ 608/2013, въз основа на който е задържана стоката, е с по-нисък юридически ранг от Х. – чл.17 и чл.47, и на ЕКПЧОС – чл.1 от Протокол № 1. Касае се за задържане с продължителност повече от 10 месеца без да се осигури възможност на собственика на стоките да защити адекватно правата си. Без да оспорва, че между Н. К., притежател на търговска марка рег. № 90953 В. Р., поставена върху задържаните стоки, и ВР I. Н. I. са налични съдебни спорове за заличаване на търговската марка с лицензополучател жалбоподателя, се сочи, че те не са приключили с влязъл в сила съдебен акт. Подчертава се, че В. Инвест енд Т. Л. е със седалище Л., Великобритания, която към 17.12.2019г. е член на ЕС, с ясен собственик, докато заявителят за прилагането на Регламент 608/ 2013 е регистриран на Британските Вирджински острови и не сочи доказателства за действителния си собственик.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание и в писмено становище по съществото на спора, е за отмяна на акта.

Ответникът, главен директор на Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ – Агенция Митници, чрез представител по пълномощие, отрича допустимостта и основателността на оспорването.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с протоколно определение на съда от 2.03.2021г. без да е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ.

От фактическа страна се установява, че на 01.05.2015г. между Н. К., лицензодател и В. Инвест енд Т. Л., лицензополучател, е сключен договор за предоставяне на изключителна лицензия за използване на търговската марка В. Р., словна, регистрирана на 31.03.2015г. за стоките от клас № 35 от МСУ „цигари, тютюн“, със срок на действие до 31.12.2020г. Договорът е вписан в Държавния регистър на марките на 15.07.2015г.

От страна на В. Инвест енд Т. Л. е сключено сублицензионно споразумение със [фирма] за използване на същата марка, вписано в регистъра на 08.02.2019г., който договор действал до 31.12.2019г. По силата на споразумението В. Инвест енд Т. Л. предоставя права на дружеството-сублицензиант да ползва и произвежда в неговите съоръжения, изградени на територията на Република България, цигари с марка В. Р. в съответствие със заявките и инструкциите на жалбоподателя.

На 3.06.2019г. В. Инвест енд Т. Л., в качеството си на купувач по договор № 69/ 14.12.2016г., поръчва на [фирма], продавач по същия договор, производството на 60 000 000 къса цигари В. Р. ultra lights KS, опаковани по 20 бр. в опаковка, по 10 опаковки в пачка, по 50 пачки в кашон, или по 10 000 къса цигари в кашон, заедно с рекламни торбички и тениски. Съгласно спецификациите купувачът трябва да предостави на продавача всички изисквания за надписи или маркировки върху опаковката – кутия/пачка/кашон поне 20 дни преди започване на производството.

Издадени са 8 проформа фактури от 3.06.2019г. за авансово плащане на цената за

производството на цигари В. R. ultra lights KS и рекламни материали от [фирма] въз основа на предоставените права за използване на марката, въз основа на които на 6.06.2019г.; на 25.06.2019г., на 31.06.2019г. и на 27.11.2019г. жалбоподателят нарежда банкови преводи за заплащане на пълната стойност на произведената стока.

На 12.12.2019г. са съставени приемо-предавателни протоколи за предаване на мостри от цигари В. R. ultra lights KS във връзка с износа на два контейнера №№ TEMU6914246 и СAAU5277532 с местоназначение М. – Л. Износът е оформен с МД с MRN 19BG003008AA252046/ 12.12.2019г. и MRN 19BG003008AA252054/ 12.12.2019г. Стоката е натоварена за превоз в [населено място] с място и дата на разтоварване Пристанище В. Запад съгласно товарителници №№ 12811/ 11.12.2019г. и 011006/ 12.12.2019г.

С влязло в сила на 27.07.2020г. решение на АССГ по адм. дело № 5258/ 2018г. е отхвърлена жалбата на Н. К. срещу Решение № 21/ 25.01.2018г. на председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на основание чл.46 и чл.26, ал.3, т.1, във връзка с чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО по подадено от BR I. H. I., Британски Вирджински острови искане, е заличена регистрацията на марка „В. R.“, рег № 90953, словна, с Н. И. К. за всички стоки от клас 34 на Международната класификация на стоките и услугите /МКСУ/, за които е регистрирана.

По искането на К. за отмяна на влязлото в сила решение е образувано адм. дело № 10419/ 2020г. на Петчленен състав, II колегия на ВАС. С влязло в сила на 19.01.2021г. решение по това дело искането е отхвърлено.

На 02.08.2019г. от Патент У. В. Н. Е., като представител по правни и технически въпроси на BR I. H. I., Британски Вирджински острови, до Агенция „Митници“ е подадено заявление за намеса в качеството му на притежател на право върху национална търговска марка за прилагане на процедурата по чл.26 от Регламент /ЕС/ №608/ 2013 по отношение на марка рег. № 97299, BR В. R. - комбинирана, регистрирана на 21.04.2017г. за стоки тютюн, пособия за пушачи, цигари, пурети, пури, запалки за пушачи, емфие, тютюн за лули, кесии за тютюн, тютюн за дъвчене, хартия за цигари, филтри за цигари.

След указания на митническите органи заявление за намеса е подадено на 05.09.2019г. при горните данни, допълнени с място на производство – [фирма], информация за дистрибуцията на стоките – че се произвеждат в Република България и се изнасят за Л. по маршрут България – М. - Л. с данни за участие на Ф. БГ О. като спедитор на цигарите.

Заявлението е удовлетворено в неговата цялост – 26.09.2019г. (л.108)

Съставени са разписки за задържане бланков № 0102606 и № 0102608, както и протоколи за извършена митническа проверка № №19BG9940MO59581 и 19BG9940MO59586 от 17.12.2019г., в които е отразено, че контейнерите ще бъдат оставени за съхранение в акцизна клетка на Пристанище В. Запад.

С писмо, постъпило в Агенция „Митници“ на 08.01.2021г., представителят по индустриална собственост адв. Н. уведомява ГД „Митническо разузнаване и разследване“, че във връзка с уведомление за постъпило възражение от страна на износителя на задържаните стоки по разписки за задържане №№ 0102606 и 0102608 на основание чл.23, т.3 от Регламент (ЕС) № 608/2013 писмено потвърждава, че BR I. H. I. е започнало съдебно производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната му собственост върху регистрираните му марки. Приложени са искова молба вх. № 912/ 6.01.2020г. по описа на Софийски градски съд от BR I. H. I.

срещу [фирма] с правно основание чл.116 от ЗМГО и молба за обезпечение на иска. Видно от удостоверение, издадено по т. дело № 29/ 2020г. на СГС, ТО, VI-8 състав, същото е висящо по предявени от „БР И. ХОЛДИНГС И.“ Срещу ответника [фирма], искове с правно основание чл.116, ал.1, т.1, т.2 и т.4 и чл.116, ал.2, т.2 и т.3 ЗМГО за установяване факта на нарушението, извършено от ответното дружество на правата на ищеца върху марки с рег. № 97299/ 21.04.2017г. (BR В. R. – комбинирана), рег. №107491/ 23.12.2019г. и с приоритет от 4.06.2019г. (BR-комбинирана) и Е. 18075194/ 13.12.2019г. (BR-комбинирана) и Е. 18075194 чрез използването в търговската дейност на ответника без съгласието на ищеца на знак, идентичен на регистрираните марки №№ 107491 и Е. 18075196 и сходен с регистрираните му марки №№ 97299 и Е. 18075194 посредством действията съответно „поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки“ и „вносят или изнасят на стоките с този знак“, както и „използване на знака в реклами“ (рекламни материали като полиетиленови торбички и тениски), за преустановяване на нарушението, за заплащане на разходите, свързани със съхраняването и унищожаването на вещите, предмет на нарушението, както и за разгласяване за сметка на нарушителя на диспозитива на решението на съда в два всекидневника – вестниците „Труд“ и „Стандарт“ и в часовия пояс от 20,00 ч. до 20,30 ч. на Б..

При тези фактически установявания, от правна страна съдът излага следното:

Според съображение (4) от преамбюла на Регламент(ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (нататък Регламент 608/2013) митническите органи следва да разполагат с правомощия за осигуряване на защитата на правата върху интелектуалната собственост по отношение на стоките, които в съответствие с митническото законодателство на Съюза подлежат на митнически надзор или митнически контрол, както и да извършват необходимите проверки на тези стоки с цел да предотвратят дейности в нарушение на законодателството в областта на правата върху интелектуалната собственост.

В член 5, пар.1 от Регламент 608/2013 е предвидено, че всяка държава определя митническата служба, компетентна да получава и обработва заявления. Според чл.19а, т.2, б.“ж“ от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ такава е Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“. Това означава, че оспореното решение е издадено компетентен орган-чл.146, т.1 АПК.

Спазено е и изискването на форма на административния акт-чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.1 и ал.2 АПК - решението е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити с изключение на тези по т.5 АПК - разпоредителна част и т.7 – указание относно възможността и срока за оспорването му. Изложени са фактическите съображения на митническия орган, като е посочено и правното основание за упражненото от него правомощие да постанови отказ да бъде издадено разпореждане за освобождаване на задържаните стоки.

Не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила:

Подадено е заявление за намеса на митническите органи от BR I. H. I.. за прилагане на мерки за закрила на права върху търговска марка съгласно чл.6 от Регламент 608/2013; депозирана е допълнителна информация за производител на стоките, нарушаващи правата върху марката; мястото на производството на стоките – [фирма]. След одобряването на заявлението и извършена проверка на Пристанище В.

Запад са задържани 2 контейнера при износ за Л.. Не се спори, че за задържането са уведомени ВР I. Н. и изпращача Слънце Стара 3. Табак АД – след получено възражение от последното дружество ТД С. морска е уведомена за образувано съдебно производство.

По силата на чл.2, пар. 14 от Регламент 608/2013 държател на стоките означава лицето, което е собственик на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, или което има подобно право на разпореждане с тях, или което има физически контрол върху тези стоки. Митническите органи са длъжни да уведомят декларатора или държателя на стоките за тяхното задържане в срок от 1 работен ден – чл.17, пар. 3 от регламент 608/2013. Когато митническите органи изберат да уведомят държателя на стоките и две или повече лица се считат за държател на стоките, митническите органи не са длъжни да уведомят повече от едно от тези лица. В съответствие с цитираните разпоредби в разглеждания случай е уведомен износителят [фирма], което е декларатор по митническата декларация.

Решението съответства и на материалния закон:

Разпоредбата на член 17, пар.1 от Регламент 608/ 2013 определя, че когато митническите органи идентифицират стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, обхваната от решение, с което се удовлетворява заявление, те отлагат вдигането на стоките или ги задържат. Действията по задържане на стоките са предприети в резултат на заявление за намеса, подадено от ВР I. Н. за осъществяване на контрол по отношение на стока цигари, нарушаващи комбинираната марка В. R., регистрирана в Патентното ведомство на Република България с номер 97299, за клас 34, към което е приложено удостоверение от Патентно ведомство за действаща регистрация, както и подробна информация за стоките, за които правоприжателят поддържа, че нарушават неговите права. В съображение 10 от преамбюла на регламента се сочи, че той съдържа единствено процедурни правила за митническите органи. Следователно той не въвежда критерии за установяване на нарушение на право в областта на интелектуалната собственост. При прилагане на Регламент 608/ 2013 митническите органи действат въз основа на официални документи за регистрация на обектите на индустриалната собственост. Своего право да се защити по съдебен ред ВР I. Н. е релевилал пред компетентния съд – т. дело № 29/2020г. на СГС, ГО.

Правомощие за прекратяване на задържането е предвидено в член 24, пар.1-3 от Регламент 608/2013, но то касае случаите на нарушение на промишлен дизайн, патент, полезен модел, топология на полупроводниково изделие или правна закрила на сортове растения, какъвто не е разглежданият случай.

По тези съображения съдът намери жалбата за неоснователна.

В нея се съдържа и искане за отправяне на преюдициално запитване, потвърдено в нарочна молба, постъпила по делото на 01.03.2021г.

Отправени са 4 въпроса:

Как следва да се тълкува нормата на чл.17 X. вр. чл.1 на Протокол № 1 на ЕКПЧОС при противопоставимост на регистрирана търговска марка, когато това право на собственост също почива към определена дата, към която се предявяват претенции за нарушени права на законно регистрирана марка от Патентно ведомство на Република България, която собственикът на стоката за износ е придобил след заплащане на пълната стойност на предадената за износ стока

Имайки предвид разбирането за правото на собственост, дадено в пар. 3 от Решение

от 22.01.2009г. на ЕСПЧ по делото Б. АД срещу България по смисъла на Протокол № 1 и чл.6 ЕКПЧОС по съдържание и обем това разбиране на ЕСПЧ равносилно ли е на разбирането в чл.17 от Х. и може ли тази собственост да бъде задържана и за какъв период от време поради претенции за нарушени права на интелектуална собственост и след задействане на Регламент /ЕС/ № 608/2013 на Съвета без да бъде осигурена гаранция за тази собственост в достатъчна степен, осигуряваща покриването на евентуални вреди и при обстоятелството, че придобитата собственост се основава към датата на задържането също на законно регистрирана марка от ПВ на РБ

Ако отговорът на този въпрос е положителен, кой и по какъв ред следва да възмезди собственика, придобил стоката, за причинените от задържането вреди и при обстоятелството, че той към 17.12.2019г. има действащ лицензионен договор за използване на регистрирана към тази дата търговска марка

При съотнасяне на защитата на собствеността по смисъла на чл.17 Х. вр чл.1 от Протокол № 1 на ЕКПЧОС с Регламент /ЕС/ № 608/ 2013 следва ли националният съд да тълкува чл.17 от Хартата при решаването на спор като акт от по-висок ранг в йерархията на актовете на ЕС пред нормите на чл.9 от Регламент /ЕС/ 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14.06.2017г. относно марката на ЕС и чл.17, § 1 от Регламент /ЕС/ № 608/2013 на Европейския парламенти на Съвета от 12.06.2013г. относно защита на правата върху интелектуална собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяната на Регламент /ЕО/ № 1383/2003 на Съвета

Отвeтникът, главен директор на ГД „МРР“ – Агенция „Митници“, е на становище, че искането следва да се отклони първо, защото разпоредбата на чл.17 Х. е пределно ясна и не поражда съмнение относно нейното тълкуване и второ, защото поставените от жалбоподателя въпроси не се отнасят до приложение на национална норма, която да противоречи на норма от ПЕС, чието тълкуване следва да се извърши по реда на преюдициалното запитване.

За да възникване на необходимост националната юрисдикция да отправи преюдициално запитване във връзка с приложимостта на правото на Европейския съюз по конкретен спор, с който е сезирана, следва да е налице съмнение относно приложимостта и действието на общностните разпоредби към правоотношението, обект на съдебен контрол. Процедурата, уредена в чл. 267 от ДФЕС, е инструмент за сътрудничество между СЕС и националните юрисдикции, чрез които ЕС предоставя на националните юрисдикции елементите за тълкуване на правото на Европейския съюз, необходими им за решаването на даден спор, с който са сезирани. От разпоредбата на чл. 267 от ДФЕС и постоянната практика на СЕС следва, че националният съд е длъжен да отправи преюдициално запитване винаги, когато е налице съмнение относно приложението на общностна разпоредба.

За да бъде допустимо преюдициалното запитване, следва въпросите, формулирани в него, да бъдат в конкретна връзка с предмета на делото, а не общи и неотнoсими към съществото на спора, като преценката дали искането за тълкуване на разпоредбите на правото на ЕС е от значение за правилното решаване на спора, принадлежи на съда.

В случая е повдигнат спор относно законосъобразността на отказ за издаване на разпореждане за освобождаване на задържана стока, обективиран в Писмо

рег. № 32-313962/ 27.10.2020г. на заместващ главен директор на Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ – Агенция „Митници“.

В искането са поставени четири въпроса, за които се твърди, че отговорите по тях имат преюдициален характер за решаването на спора по делото и с които се прави тълкуване на текстове на Х. и чл.1 от Протокол № 1 на ЕКПЧОС.

Съгласно чл. 628 от ГПК, приложим съгласно препращащата разпоредба на чл. 144 от АПК, отправянето на преюдициално запитване предполага тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз да е от значение за правилното решаване на делото. Настоящият съдебен състав намира, че значението и смисълът на относимите към предмета на спора разпоредби на Регламент /ЕС/ №608/ 2013 са напълно ясни и небудещи съмнение. Жалбоподателят не твърди неяснота относно конкретни разпоредби на общностното право, а се позовава на норми, предсатвяващи принципи по чл.6, § 3 от ДЕС. Искането не се отнася до тълкуване на пряко приложима разпоредба от правото на Европейския съюз, а се свежда до искане за извършване на преценка на твърдения на лицето, в смисъл, различен от приетия от административния орган.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че не са налице предпоставките по чл. 629, ал. 3 от ГПК за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, поради което искането следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

При този изход на спора право на разноси има само ответникът, но то е несвоевременно упражнено – едва с писменото становище по чл.149, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК – т.11 от ТР № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Инвест енд Т. Л., дружество, установено в Л., Великобритания за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Инвест енд Т. Л., дружество, установено в Л., Великобритания, представлявано от директора Ф. Л., срещу отказ за издаване на разпореждане за освобождаване на задържана стока, обективиран в Писмо рег. № 32-313962/ 27.10.2020г. на сд заместник главен директор на Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ – Агенция „Митници“.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:

